

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5800/2022
15.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из места ..., чији је пуномоћник Милена Куч, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6685/21 од 18.01.2022. године, у седници одржаној 15.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6685/21 од 18.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6685/21 од 18.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 2934/18 од 23.12.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете по основу неисплаћених пензија за период од 20.02.2015. године до 01.03.2018. године исплати новчане износе наведене у изреци са законском затезном каматом за сваки доспели износ посебно, како је изреком наведено. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 112.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 6685/21 од 18.01.2022. године, одбио, као неосновану, жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду, а одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, као посебну, из свих законом прописаних разлога, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), оценио да ревизија тужене није изузетно дозвољена.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу због неисплаћене личне инвалиднине на основу коначног решења надлежног органа тужене којим је тужиоцу признато својство ратног војног инвалида VII групе са 50% трајног инвалидитета и правом на инвалидски додатак, а тужена у спорном периоду није тужиоцу исплаћивала инвалиднину. Одлука нижестепених судова је у складу са судском праксом о томе да је основ потраживања тужиоца накнада штете, што значи да доспева од тренутка настанка штете на основу члана 186. истог Закона. Из наведених разлога нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији тужене, као о изузетно дозвољеној, јер нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потребе новог тумачења права.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП, и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца, као главни захтев (у укупном износу од 704.421,73 динара), не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић